

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
În numele Legii

03 iulie 2012

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componență:

președinte Petru Ursache,
judecători Iurie Diaconu, Vladimir Timofti, Nicolae Gordilă,
Ghenadie Nicolaev,

cu participarea:

procurorului Sergiu Crijanovschi,
avocatului Diana Panov,
condamnatei Roșca Snejana,

a judecat în ședință publică recursul ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 16 iunie 2011 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2011, declarat de avocatul Diana Panov în interesele condamnatei

Roșca Snejana Ion, născută la
*04 octombrie 1985, originară și locuitoare a
mun. Chișinău, str. Magda Isanos 3, cetățeană
a Republicii Moldova, fără antecedente penale.*

Procedura de citare legal îndeplinită.

Avocatul Diana Panov și condamnata Roșca Snejana au solicitat admiterea recursului în sensul declarat.

Procurorul a optat pentru respingerea recursului.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 16 iunie 2011, Roșca Snejana a fost condamnată în baza art. 326 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 1000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a exercita funcția de avocat pe un termen de 1 an.

În fapt, instanța de fond a constatat că:

„inculpata Roșca Snejana Ion, se învinuiește în aceia că, la 03.02.2011, Plăcintă Vitalie a fost reținut de către organul de urmărire penală a CPs Botanica, mun. Chișinău în temeiul art. 166, 167 CP RM, fiind bănuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 CP. La 06.02.2011, prin încheierea judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău s-a admis parțial demersul procurorului și în privința învinuitului Plăcintă Vitalie s-a aplicat măsura preventivă sub formă de arest pe un termen de 10 zile. Inculpata Roșca Snejana Ion, activînd în

calitate de avocat în cadrul baroului asociat de avocați „Rîhlea și Asociații”, participînd pe cauza penală nr.2011420212, în calitate de apărător al învinuitului Plăcintă Vitalie în baza mandatului nr.0913 din 03.02.2011 în conformitate cu prevederile art.70 CPP RM, a primit de la Gheorghîță Veronica mijloace bănești în sumă de 2 500 euro, echivalentul a 40 767,55 lei, susținînd că are influență asupra procurorului Procuraturii s. Botanica, mun. Chișinău cît și asupra judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău. În scopul realizării intenției sale infracționale, inculpata Roșca Snejana în cadrul discuțiilor i-a comunicat cet.Gheorghîță Veronica că deține influență asupra procurorului conducător al urmării penale, cît și asupra judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău care urma să examineze demersul privind prelungirea termenului de deținere în stare de arest a învinuitului Plăcintă Vitalie, și poate să-i determine contra unei remunerări financiare să adopte o decizie privind aplicarea unei măsuri nonprivative de libertate. Astfel, la 08.02.2011, în jurul orelor 15:50, inculpata Roșca Snejana Ion s-a întîlnit cu cet.Gheorghîță Veronica în sediul filialei BC „Moldincombank” SA, amplasat în mun. Chișinău, bd. Dacia, unde a primit de la ultima suma de 500 euro, care conform cursului oficial al BNM constituie 8 070,15 lei. Tot ea, la 09.02.2011, în jurul orelor 14:40, continuînd acțiunile sale infracționale, s-a întîlnit cu cet.Gheorghîță Veronica în sediul filialei BC „Moldincombank” SA, amplasat în mun. Chișinău, bd. Dacia, de la care a mai primit restul sumei de 2 000 euro, care conform cursului oficial al BNM constituie 32 697,40 lei, în total primind suma de 2 500 euro, echivalentul a 40 767,55 lei. Imediat după primirea mijloacelor bănești, pentru camuflarea infracțiunii și redării unui aspect legal al acțiunilor sale infracționale, inculpata Roșca Snejana Ion a completat contractul de asistență juridică, atribuindu-i nr.18, datîndu-l cu data de 05.02.2011, unde a fixat onorariul în sumă de 2 500 euro, eliberînd și bonul de plată seria EE nr.276874 cu data de 07.02.2011, unde a indicat suma de 40 500 lei ca remunerare pentru acordarea asistenței juridice la urmărirea penală.

În virtutea tuturor probelor adunate pe dosar, instanța de judecată constată că, vinovăția inculpatei Roșca Snejana Ion este dovedită integral și acțiunile ei corect au fost calificate în cadrul urmării penale conform art. 326 alin. 1 CP RM, traficul de influență, adică primirea de bani, personal pentru sine și pentru o altă persoană, săvîrșite intenționat de către o persoană care susține că are influență asupra unui funcționar, în scopul de a-l face să îndeplinească acțiuni ce intră în obligațiile lui de serviciu, indiferent dacă aceste acțiuni au fost sau nu săvîrșite.

Circumstanțe atenuante și circumstanțe agravante, instanța de judecată nu a reținut.

Luînd în considerare persoana inculpatei și anume faptul că, aceasta pentru prima dată a comis o infracțiune mai puțin gravă, instanța conchide posibilă aplicarea în privința acesteia a unei pedepse sub formă de amendă, cu privarea de dreptul de a exercita funcția de avocat pentru un termen de 1 an, întrucît anume de această funcție s-a folosit inculpata la săvîrșirea infracțiunii, pedeapsă care în opinia instanței va fi cea mai eficientă pentru corectarea și reeducarea inculpatei”.

2. *Inculpata a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care să fie achitată.*

Apelanta a specificat că:

„la baza sentinței de condamnare au fost puse probe bazate pe presupuneri, declarații contradictorii ale persoanelor, fără a li se da o apreciere critică în acest sens.

Astfel, este incorectă afirmația instanței de judecată, că eu am întocmit contractul de asistență juridică Nr. 18 din 05.02.2011 și am completat chitanțiera, ambele semnate de cet. Plăcintă Veronica, pentru camuflarea infracțiunii.

Consider că incorect au fost puse la baza sentinței de condamnare doar mărturiile depuse de Plăcintă Veronica, total fiind ignorate declarațiile mele, declarațiile depuse de E. Șcerbacov, contractul de asistență juridică și chitanțiera în baza cărora legal am primit onorariul convenit.

În astfel de împrejurări între mine și Plăcintă Veronica erau relații cu caracter civil de prestare a serviciilor.

Astfel, au fost respinse afirmațiile mele și a apărătorului în privința mărimii onorariului stabilit, instanța făcând trimitere la prevederile Recomandării Baroului Avocaților din RM privind cuantumul onorariilor percepute pentru diverse categorii de cauze, invocând că taxa pentru participare într-o ședință este de 3000 lei.

Cu această poziție a instanței nu pot fi de acord, deoarece însăși în prevederile Recomandării Baroului Avocaților din RM privind cuantumul onorariilor percepute pentru diverse categorii de cauze se stipulează că pentru cauze penale valoarea minimă a onorariului este de 5000 lei, iar cea maximă-150000 lei + taxa de participare pentru fiecare ședință, la fel în baza contractului de acordare a asistenței juridice încheiat, eu urmam să particip nu doar la o ședință, după cum afirmă instanța, precum și să asist, să reprezint, să acord consultații juridice, redactarea și semnarea de acte, cereri și alte căi de atac, forme de executare, mediere, precum și orice alte activități prevăzute de Legea cu privire la avocatură, pentru clientul Plăcintă Vitalie. Deci, volumul de muncă ce trebuia să-l efectuez nu poate fi evaluat din start.

Conform legii cu privire la avocatură din 04.09.2010, art. 60, prevede că „Avocatul acordă asistență juridică clientului în baza contractului de asistență juridică, încheiat în formă scrisă” .

Conform art.63, aceeași lege dispune că „Munca avocatului este remunerată din contul onorariilor primite de la persoanele fizice și juridice, iar mărimea onorariului se stabilește prin acordul părților și nu poate fi schimbată de autoritățile publice sau de instanța de judecată” .

Potrivit art. 389 CPP al R. Moldova, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Nici una din probele prezentate în ansamblu lor nu dovedesc dacă fapta incriminată întrunește elementele infracțiunii și, dacă sunt vinovată de săvârșirea acestei infracțiuni.

Concluzia judecății de vinovăție a mea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 al. 1 CP RM este prematură , contravine materialelor cauzei penale și însăși depozițiilor martorului și probelor prezentate instanței”.

3. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2011, apelul a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței.

Instanța de apel a relevat că:

„în sarcina inculpatei Roșca Snejana Ion s-a reținut că, la 03.02.2011, Plăcintă Vitalie a fost reținut de către organul de urmărire penală a CPS Botanica, mun. Chișinău în temeiul art. 166, 167 CP RM, fiind bănuțit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 CP RM. La 06.02.2011 prin încheierea judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău s-a admis parțial demersul procurorului și în privința învinutului Plăcintă Vasile s-a aplicat măsura preventivă sub formă de arest preventiv pe un termen de 10 zile. Inculpata Roșca Snejana Ion activând în calitate de avocat în cadrul biroului asociat de avocați „Rîhlea și Asociații”, participând pe cauza penală nr. 2011420212 în calitate de apărător al învinutului Plăcintă Vitalie în baza mandatului nr. 0913 din 03.02.2011 în conformitate cu prevederile art. 70 CPP RM a primit de la Gheorghită Veronica mijloace bănești în sumă de 2500 euro, echivalentul a 40767,55 lei, susținând că are influență asupra procurorului Procuraturii Botanica, mun. Chișinău cît și asupra judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău.

În scopul realizării intenției sale infracționale, inculpata Roșca Snejana în cadrul discuțiilor i-a comunicat cet. Gheorghită Veronica că deține influență asupra procurorului conducător al urmăririi penale, cît și asupra judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, care urma să examineze demersul privind prelungirea termenului de deținere în stare de arest a învinutului Plăcintă Vitalie, și poate să-i determine contra unei remunerări financiare să adopte o decizie privind aplicarea unei măsuri nonprivative de libertate. Astfel, la 08.02.2011 aproximativ la orele 15.15, inculpata Roșca Snejana Ion s-a întâlnit cu cet. Gheorghită Veronica în sediul filialei BC „Moldindcombank” SA, amplasat în mun. Chișinău, bd. Dacia, unde a primit de la ultima suma de 500 euro, care conform cursului oficial al BNM constituie 8070,15 lei. Tot ea, la 09.02.2011 aproximativ la orele 14,40, continuând acțiunile sale infracționale, s-a întâlnit cu cet. Gheorghită Veronica în sediul filialei BC „Moldindcombank” SA, amplasat în mun. Chișinău, bd. Dacia, de la care a mai primit restul sumei de 2000 euro, care conform cursului oficial al BNM constituie 32697,40 lei, în total primind suma de 2500 euro, echivalentul a 40767,55 lei. Imediat după primirea mijloacelor bănești, pentru camuflarea infracțiunii și redării unui aspect legal al acțiunilor sale infracționale, inculpata Roșca Snejana Ion a completat contractul de asistență juridică, atribuindu-i nr.18, datîndu-l cu data de 05.02.2011, unde a fixat onorarul în sumă de 2500 euro, eliberînd și bonul de plată seria EE nr. 276874 cu data de 07.02.2011, unde a indicat suma de 40500 lei ca remunerare pentru acordarea asistenței juridice la urmărirea penală.

*La pronunțarea sentinței, instanța de judecată **corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept** și just a concluzionat că Roșca Snejana Ion a săvîrșit infracțiunea prevăzută de art.326 al. 1 CP RM.*

Argumentele inculpatei Roșca Snejana Ion și a apărătorului său precum că suma de 2500 euro este onorarul avocatului deoarece la avocați nu-i limitată suma onorarului și impozitul care trebuie să-l achite din această sumă este foarte mare în

jur la 500 euro, - nu pot fi luate în considerație de către instanța de apel deoarece potrivit Recomandării Baroului Avocaților din RM, privind cuantumul onorariilor percepute în diverse categorii de cauze, taxa maximă de participare pentru o ședință pe o cauză penală constituie 3000 lei, sumă care este cu mult mai mică decât echivalentul în lei a sumei de 2500 euro, iar semnătura din contractul de asistență juridică nr.18 din 05.02.2011 (f.d.80) instanța o apreciază ca o camuflare a acțiunilor sale ilicite, în vederea redării acestora a unui „aspect legal”.

Acțiunile întreprinse de către cet. Gheorghică Veronica nicidecum nu pot fi considerate ca o provocare, deoarece ea a acționat corect conform cerințelor legii, prin aceasta apărându-și demnitatea și mândria sa de cetățean.

Instanța de fond, la stabilirea genului și măsurii de pedeapsă inculpatei Roșca Snejana Ion a ținut cont întocmai de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală”.

4. Avocatul Diana Panov a declarat în interesele condamnatei recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor judecătorești și adoptarea unei noi hotărâri, prin care Roșca Snejana să fie achitată.

Recurenta a invocat că:

„atît instanța de fond, cît și cea de apel au comis erori de drept, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, a dat o apreciere greșită probelor enumerate, incorect aplicînd legislația în vigoare.

Punînd la baza condamnării depozițiile martorului Plăcintă Veronica, instanța nu a analizat corelarea acestor depoziții date cu celelalte probe din dosar, inclusiv și în primul rînd, cu datele obiective independente de voința subiectivă a participanților la proces - contractul semnat însăși de martor care exprimă voința acesteia asupra sumei onorariului convenit și condițiilor contractului.

În astfel de împrejurări, între Roșca Snejana și Plăcintă Veronica erau relații cu caracter civil de prestare a sericilor.

Instanțele total au ignorat afirmațiile condamnatei și apărătorului privitor la mărimea onorariului stabilit, instanța făcînd trimitere la prevederile Recomandării Baroului Avocaților din RM privind cuantumul onorariilor percepute pentru diverse categorii de cauze, invocînd că taxa pentru participare într-o ședință este de 3 000 lei.

Cu această poziție a instanței nu pot fi de acord, deoarece însăși în prevederile Recomandării Baroului Avocaților din RM privind cuantumul onorariilor percepute pentru diverse categorii de cauze, se stipulează expres că, pentru cauze penale valoarea minimă a onorariului este de 5000 lei, iar cea maximă -150000 lei +taxa de participare pentru fiecare ședință. La fel în baza contractului de acordare a asistenței juridice încheiat, eu urmam să particip nu doar la o ședință, după cum afirmă instanța, precum și să asist, să reprezint, să acord consultații juridice, redactarea și semnarea de acte, cereri și alte căi de atac, forme de executare, mediere, precum și orice alte activități prevăzute de Legea cu privire la avocatură, pentru clientul Plăcintă Vitalie. Deci, volumul de muncă ce trebuia să-l efectuez nu poate fi evaluat din start.

Conform legii cu privire la avocatură din 04.09.2010, art. 60, prevede că „Avocatul acordă asistență juridică clientului în baza contractului de asistență juridică, încheiat în formă scrisă”.

Conform art. 63, aceeași Lege dispune că „Munca avocatului este remunerată din contul onorariilor primite de la persoanele fizice și juridice, iar mărimea onorariului se stabilește prin acordul părților și nu poate fi schimbată de autoritățile publice sau de instanța de judecată”.

Alte probe la care face trimitere instanța, nu suportă nici o critică deoarece ele stabilesc faptul transmiterii banilor care erau marcați de colaboratorii CCCEC, nu și vinovăția în comiterea infracțiunii. Iar declarațiile martorului E. Șcerbacov cât și circumstanțele faptei, dovedesc nevinovăția cet. Roșca S.

Concluzia judecătii de vinovăție în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 al. 1 CP RM este prematură și contravine materialelor cauzei penale și însăși depozițiilor martorului și probelor prezentate instanței”.

În drept recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

5. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta este pasibil admiterii din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de fond și cea de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rînd, potrivit art. 385 alin. (1) pct. 1), 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul. Partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicîndu-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

Prescripțiile normelor de drept enunțate au fost sfidate de către instanța de fond.

Or, conform părții descriptive a sentinței atacate, aceasta, indicînd că: „**inculpata se învinuiește...**”, nu a constatat fapta, ca fiind dovedită, pentru care inculpata a fost condamnată conform dispozitivului acestei sentințe (pct. 1 din prezenta decizie).

Împrejurările specificate atestă faptul, că prima instanță nu a soluționat aspectele de fapt și de drept ale învinuirii înaintate inculpatei în condițiile legii.

În al doilea rînd, conform art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, relevante în pct. 14.7, 22.2 a Hotărîrii

Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 - Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, instanța de apel este obligată ca să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă motivele adoptării soluției date. În sensul cerințelor art.414 CPP, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sînt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvîrșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă. În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sînt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărîrea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei.

Aceste prevederi au fost ignorate de către instanța de apel.

Or, potrivit părții descriptive a deciziei sale, instanța de apel nu a reacționat în nici un fel asupra erorilor de drept comise de instanța de fond și enunțate mai sus (pct. 1 și 3 din prezenta decizie). Acestea sunt, astfel, valabile și pentru instanța de apel.

Mai mult, instanța de apel în mod eronat și neîntemeiat a menționat în partea descriptivă a deciziei sale că instanța de fond: „**a reținut în sarcina inculpatei...**”, deoarece nu a rejudecat cauza pentru a constata dacă a avut loc fapta incriminată inculpatei, iar în partea dispozitivă a aceleiași decizii a menținut o sentință vădit ilegală (pct. 3 din prezenta decizie).

Rezultă că instanța de apel a adoptat o decizie lipsită de o motivare clară și legală.

În al treilea rînd, în corespundere cu art. 414 alin. (3) Cod de procedură penală, cît și a jurisprudenței naționale, reflectate în pct. 14.7 al Hotărîrii Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr. 22 - Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, iar decizia urmează a fi casată cu dispunerea rejudecării cauzei în apel cum cere art. 435 CPP, întrucît asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs.

Aceste prevederi sunt sfidate, deoarece, potrivit deciziei contestate, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor indicate în apelul de pe rol, că: „... *între mine și Plăcintă Veronica erau relații cu caracter civil de prestare a serviciilor.*”

...în prevederile Recomandării Baroului Avocaților din RM privind cuantumul onorariilor percepute pentru diverse categorii de cauze se stipulează că pentru cauze penale valoarea minimă a onorariului este de 5000 lei, iar cea maximă -150000 lei + taxa de participare pentru fiecare ședință, la fel în baza contractului de acordare a asistenței juridice încheiat, eu urma să particip nu doar la o ședință, după cum afirmă instanța, precum și să asist, să reprezint, să acord consultații juridice, redactarea și semnarea de acte, cereri și alte căi de atac, forme de executare, mediere, precum și orice alte activități prevăzute de Legea cu privire la avocatură, pentru clientul Plăcintă Vitalie. Deci, volumul de muncă ce trebuia să-l efectuez nu poate fi evaluat din start.

Conform legii cu privire la avocatură din 04.09.2010, art. 60, prevede că „Avocatul acordă asistență juridică clientului în baza contractului de asistență juridică, încheiat în formă scrisă” .

Conform art.63, aceiași lege dispune că „Munca avocatului este remunerată din contul onorariilor primite de la persoanele fizice și juridice, iar mărimea onorariului se stabilește prin acordul părților și nu poate fi schimbată de autoritățile publice sau de instanța de judecată” (pct. 2 și 3 din prezenta decizie).

Prin urmare instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul inculpatei.

Circumstanțele expuse denotă în mod lucid că, instanța de fond nu a soluționat învinuirea imputată inculpatei în conformitate cu rigorile legii, iar instanța de apel nu a judecat apelul acesteia în condițiile legii, deoarece nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate și a adoptat o hotărîre, care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs casează hotărîrea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către ambele instanțe, constituie erori de drept care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului de pe rol, casării totale a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlătore erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea și să adopte o hotărîre legală, și întemeiată.

6. Conform art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Diana Panov, casează total decizia Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2011, în cauza penală în privința condamnatei Roșca Snejana Ion, și dispune rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Iurie Diaconu

Vladimir Timofti

Nicolae Gordilă

Ghenadie Nicolaev